

Astăzi, Sâmbătă, 25 Octombrie, 2025

Sf. Mc. Marcian și Martirie; Sf. Tavita

2 Corinteni 1

⁸ Căci nu voim, fraților, ca voi să nu știți de necazul nostru care ni s'a făcut în Asia; că peste măsură, peste puteri am fost îngreuiati, încât nu mai aveam nici o nădejde pentru viața noastră.

⁹ Dar noi întru noi înșine ne-am socotit osândiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu Cel care-i învie pe cei morți¹,

¹⁰ Cel care ne-a izbăvit pe noi dintr'o moarte ca aceasta și ne izbăvește, și'n Care nădăduim că încă ne va mai izbăvi,

¹¹ dacă și voi ne veți ajuta prin rugăciune, pentru ca darul² acesta primit de noi din partea multora, multora să le fie prilej de mulțumire pentru noi.

¹ Cel ce-și asumă moartea nu se mai teme de moarte, de vreme ce teama de moarte este anulată prin credința în înviere.

² = Darul lui Dumnezeu. Binefaceri-le dumnezeiești obținute de un creștin prin rugăciunea obștească devin obiectul mulțumirii pe care obștea I-o aduce lui Dumnezeu în numele și în favoarea beneficiarului.

Luca 5

²⁷ Și după aceasta a ieșit și a văzut un vameș, cu numele Levi³, șezând la vamă, și i-a zis: „Urmează-Mi!”

²⁸ Și lăsând totul, acesta s'a ridicat și I-a urmat.

²⁹ Și I-a făcut Levi un ospăț mare în casa sa. Și era mulțime multă de vameși și de alții care ședeau cu ei la masă.

³⁰ Dar fariseii și cărturarii lor murmurau și ziceau către ucenicii Lui: „De ce mâncați și beți cu vameșii și cu păcătoșii?”

³¹ Și Iisus, răspunzând, le-a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi.

³² Eu n'am venit să-i chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință”.⁴

³ Acesta va deveni Evanghelistul Matei.

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„N-am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși la pocăință.” Ce mângâiere pentru păcătoși! Însă ei trebuie să se lase de păcate și să lucreze numai binele; ba și făcând binele, să se socoată pe sine drept păcătoși și nu numai cu limba, ci și cu inima. Nu păcătui, dar pocăiește-te ca un adevărat păcătos și strigă către Domnul ca să te miluiască. De vei avea această stare sufletească, înseamnă că stai într-un adevăr; îndată ce ți se va sui la cap dreptatea și vei începe să te socoți fără de păcat, să știi că te abați de la calea dreaptă și te duci la cei cărora nu este mântuire. Cum poate fi împăcată viața dreaptă cu simțământul păcătoșeniei? Asta întreabă numai cărturarii, care scriu, însă nu făptuiesc; pentru cel ce merge pe calea făptuitoare, lucrurile sunt atât de limpezi, că nici nu e în stare să priceapă cum ar putea să fie altfel.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.